

63. "Risale-i Nur affedici imiş!.."

Güya, istikamet şehidi merhum Hasan Feyzi Efendi "*Affet beni ey affı büyük, lütfu büyük Risale-i Nur!*" demekle, Risale-i Nur'u -hâşâ- Allah yerine koymuştur. Böyle bir yorum, eğer cehaletten kaynaklanmıyorsa; kalbi öldüren, benzersiz bir haset ve nefretle ancak izah edilebilir.

Hâlbuki insanların Allah'tan başkasından da af dilemesi, en meşhur bir insanlık örf ve ahlakıdır. İnsanımız her gün, hata yaptığı kişilerden, "*ne olur beni affet, affedersiniz, affınıza sığınırım, affetmek sana yakışır, affedici olun*", demekle, -hâşâ- şirke mi girmiş oluyor?

Kaldı ki, insanların da affedebileceği Kur'an'la sabittir:

"Ey iman edenler! Eşlerinizden ve evlatlarınızdan size düşman olanlar da çıkabilir. Böyle olanlara karşı dikkatli olun! Bununla beraber müsamaha eder, kusurlarına bakmaz, onları affederseniz bu da sizin için bir fazilettir. Çünkü Allah da gafûrdur, rahîmdir/affı ve ihsanı boldur. Siz kusurları bağışlarsanız O da size öyle muamele eder."(Tegabun, 64/14).

Affin büyük-küçük meselesi ise, Allah'a karşı değil, diğer insanlara karşı bir karşılaştırma yapılarak kullanılmış bir sözdür. Bu tür sözlerin ne ifade ettiğini yedi yaşındaki çocuklar bile anlar.